

Stilling, men har været det uafbrudt i de 5 Maaneder af 1915, skal kunne faa Tillæg for disse 5 Maaneder. En saadan Regel vil forhindre, at visse nogenlunde ens stillede Tjenestemænd stilles alt for ulige i Forhold til Dyrtidstillæget. I modsat Fald vilde man faa det Tilfælde, at to Tjenestemænd i omtrent ens Stillinger blev stillet saaledes, at den ene, fordi hans Lønning er steget f. Eks. den 1. April ud over Maksimalgrænsen, ikke vilde faa Tillæg hverken for 1915 eller for 1916, medens den anden i omtrent samme Stilling, men hvis Lønning steg maaske nogle faa Dage efter Udbetalingsdagen, vilde faa Tillæg for de 8 Maaneder, som ligger mellem 1. August 1915 og 1. April 1916. Denne Ulighed raader man Bod paa ved Ændringsforslaget, hvorved den første vil kunne faa for de 5 Maaneder af 1915 og den anden for disse 5 Maaneder plus de 3 første Maaneder af 1916. En Bestemmelse som denne vil føre med sig, at Tjenestemænd, som er gaaet ud af Tjenesten i Tidsrummet mellem 1. Januar 1916 og første Udbetalingsdag — f. Eks. som Pensionister —, vil kunne faa Tillæget for 1915's 5 Maaneder, for saa vidt de i dette Tidsrum uafbrudt har været i en til Tillæget berettigende Stilling. Men dette er efter Udvalgets Mening en rimelig Foranstaltning, da Tillæget er beregnet at skulle bøde paa Dyrtidens Virkninger, og Tillæget for 1915 betragtes som en Efterbetaling til Tjenestemænd, der i dette Tidsrum har været i en til Tillæget berettigende Stilling.

Jeg tror, at de i dette Ændringsforslag indeholdte Bestemmelser, der i sig selv kun er at betragte som lidet indgribende Supplementsregler til Lovforslagets Hovedregel, vil kunne bidrage til at skabe mere Ensartethed i Afgørelserne. Det kan jo ikke undgaas, at naar et Lovforslag som det, der i Dag er til tredie Behandling, føres ud i Livet, vil der i Henhold til denne Lovs almindelige Regler finde mange Afgørelser Sted, som ude i det praktiske Liv vil faa noget af Tilfældighedens Karakter, og dette vil navnlig gælde saadanne Stillinger, hvis Lønninger ligger i Nærheden af Grænsesummerne. Det gælder derfor om, at Loven kommer til at virke saa retfærdigt som muligt ogsaa for Grænsetilfældenes Vedkommende. Til dette tror jeg, at Ændringsforslaget, hvis det vedtages, vil bidrage. Derfor skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Abrahamsen: Den Skikkelse, i hvilken nærværende Lovforslag vil komme til at foreligge til endelig Afstemning her i Tinget, kan selvfølgelig ikke tilfredsstille mine Partifæller og mig. Særlig gælder vor Utilfredshed den Affattelse, Lovforslagets § 3 har faaet. Naar vi desuagtet i Dag vil stemme for Forslagets endelige Vedtagelse, skal det ikke tages som Udtryk for vor Tilfredshed, men derimod som Udtryk for vort Ønske om at faa Sagen oversendt til det andet høje Ting for muligvis der at faa gennemført de Ændringer af Lovforslaget, som vi kunde ønske, og som jeg er overbevist om er de eneste, der kunde skaffe den Tilfredshed med det, som er nødvendig.

Den fungerende Finansminister (C. Hage): Det af Udvalget stillede Ændringsforslag kan jeg for mit Vedkommende tiltræde, og jeg finder ikke Anledning til at føje yderligere til de Bemærkninger, som derom er fremsatte af den ærede Ordfører.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag til § 1 af *Udvalget* (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3423; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2191).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 841) samt dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.